

Legea nr. 108 (r1) din 16 iunie 1999 pentru infiintarea si organizarea Inspectiei Muncii

Parlamentul Romaniei

Legea nr. 108 din 16 iunie 1999

Republicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 740 din 10/10/2002

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1. - (1) Se infiinteaza Inspectia Muncii, organ de specialitate al administratiei publice centrale

în subordinea Ministerului Muncii si Solidaritatii Sociale, cu sediul în municipiul Bucuresti.

(2) Inspectia Muncii are personalitate juridica si este finantata de la bugetul de stat si din venituri

extrabugetare.

Art. 2. - Inspectia Muncii are în subordine inspectorate teritoriale de munca, unitati cu personalitate

juridica, care se organizeaza în fiecare judet si în municipiul Bucuresti.

Art. 3. - Inspectia Muncii, prin Ministerul Muncii si Solidaritatii Sociale, poate propune Guvernului

înfiintarea în subordinea sa, în conditiile prevazute de regulamentul de organizare si functionare, a

unor unitati cu personalitate juridica, prin intermediul carora sa se asigure pregatirea sau perfectionarea pregatirii personalului propriu, precum si efectuarea unor prestatii legate de

specificul activitatii.

Art. 4. - (1) Functionarea Inspectiei Muncii se reglementeaza prin regulamentul de organizare si

functionare, aprobat prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii si Solidaritatii

Sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Regulamentul de organizare si functionare a Inspectiei Muncii va fi adoptat în termen de 60 de

zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I*).

*) A se vedea Hotararea Guvernului nr. 767/1999 privind aprobarea Regulamentului de organizare

si functionare a Inspectiei Muncii, publicata în Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 464 din

24 septembrie 1999, cu modificarile ulterioare.

CAPITOLUL II

Atributiile Inspectiei Muncii

Art. 5. - Obiectivele principale ale activitatii Inspectiei Muncii sunt urmatoarele:

a) controlul aplicarii prevederilor legale referitoare la relatiile de munca, la securitatea si sanatatea

în munca, la protectia salariatilor care lucreaza în conditii deosebite si a prevederilor legale

referitoare la asigurările sociale;

b) informarea autoritatilor competente despre deficientele legate de aplicarea corecta a dispozitiilor

legale în vigoare;

c) furnizarea de informatii celor interesati despre cele mai eficiente mijloace de respectare a

legislatiei muncii;

d) asistarea tehnica a angajatorilor si angajatilor, pentru prevenirea riscurilor profesionale si a

conflictelor sociale;

e) initierea de propuneri adresate Ministerului Muncii si Solidaritatii Sociale pentru îmbunatatirea

legislatiei existente si elaborarea de noi acte legislative în domeniu.

Art. 6. - (1) În îndeplinirea obiectivelor prevazute la art. 5, Inspectia Muncii are urmatoarele

atributii:

a) în domeniul stabilirii relatiilor de munca controleaza:

- încadrarea în munca si încetarea activitatii persoanelor care desfasoara orice activitate în temeiul

unui contract individual de munca sau al unei conventii civile de prestari de servicii;

- stabilirea si respectarea duratei timpului de lucru;

- stabilirea si acordarea drepturilor salariale, precum si a celorlalte drepturi decurgand din munca

prestata;

- accesul fara nici o discriminare pe piata muncii al tuturor persoanelor apte de munca, respectarea

normelor specifice privind conditiile de munca ale tinerilor, femeilor, precum si ale unor categorii

de persoane defavorizate;

- respectarea celorlalte prevederi cuprinse în legislatia muncii si a clauzelor contractelor colective

de munca;

b) în domeniul securitatii si al sanatatii în munca:

- acorda asistenta tehnica persoanelor juridice la elaborarea programelor de prevenire a riscurilor

profesionale si controleaza realizarea acestora;

- efectueaza sau solicita masuratori si determinari, examineaza probe de produse si de materiale în

unitati si în afara acestora, pentru clarificarea unor situatii de pericol;

- dispune sistarea activitatii sau scoaterea din functiune a echipamentelor tehnice, în cazul în care

constata o stare de pericol iminent de accidentare sau de îmbolnavire profesionala, si sesizeaza,

dupa caz, organele de urmarire penala;

- acorda angajatorilor, persoane juridice si fizice, autorizatia de functionare din punct de vedere al

securitatii în munca;

- retrage autorizatia de functionare din punct de vedere al securitatii în munca, daca constata ca prin

modificarea conditiilor care au stat la baza emiterii acesteia nu se respecta prevederile legislatiei în

vigoare;

- cerceteaza accidentele de munca conform prevederilor Normelor metodologice privind comunicarea, cercetarea, înregistrarea, raportarea si evidenta accidentelor de munca;

- coordoneaza activitatea de instruire si informare a angajatilor în domeniul securitatii, sanatatii si al

relatiilor de munca si urmareste activitatea de formare a specialistilor în domeniu;

- controleaza aplicarea dispozitiilor legale referitoare la certificarea produselor, masinilor, utilajelor

si a echipamentelor de protectie din punct de vedere al securitatii în munca, la intrarea acestora pe

teritoriul national, prin inspectorii de munca sau prin organisme acreditate de Ministerul Muncii si

Solidaritatiei Sociale;

- controleaza respectarea îndeplinirii cerintelor legale referitoare la sanatatea în munca si la

înlaturarea riscurilor de îmbolnaviri profesionale.

(2) Inspectoria Muncii furnizeaza, la cerere, celor interesati, contra cost, asistenta de specialitate.

Art. 7. - (1) Contravaloarea unor prestatii prevazute la art. 6 alin. (1) lit. b), precum si a asistentei

acordate în conditiile prevazute la art. 6 alin. (2) se suporta de catre beneficiarii acestora si

constituie venituri ce se gestioneaza în regim extrabugetar de catre Inspectoria Muncii si, dupa caz, de

catre unitatile subordonate acesteia si se utilizeaza pentru acoperirea cheltuielilor curente, de capital

si de personal.

(2) Prestatiile prevazute la art. 6 alin. (1) lit. b), pentru care se percep tarife, cuantumul acestora,

precum si tarifele pentru asistenta acordata în conditiile prevazute la art. 6 alin. (2) se stabilesc prin

ordin al ministrului muncii si solidaritatii sociale.

Art. 8. - În realizarea atributiilor sale Inspectoria Muncii coopereaza cu ministere, inspectii din alte

domenii, institutii publice sau private, cu reprezentantii partenerilor sociali si poate apela la

serviciile unor experti sau ale unor organisme specializate, în conditiile stabilite de regulamentul de

organizare si functionare propriu.

Art. 9. - Ministerul Apararii Nationale, Ministerul de Interne si Ministerul Justitiei - Directia

Generală a Penitenciarelor, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază organizează activitățile de inspecție a muncii prin serviciile proprii de specialitate, care au competență exclusivă numai pentru structurile respective.

CAPITOLUL III

Organizarea Inspectiei Muncii

Art. 10. - (1) Inspectia Muncii este condusa de un inspector general de stat.

(2) În exercitarea atribuțiilor de conducere inspectorul general de stat are în subordine 2 inspectori generali de stat adjunți.

(3) Inspectorul general de stat este numit prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(4) Atribuțiile inspectorilor generali de stat adjunți sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare propriu.

Art. 11. - Inspectoratele teritoriale de muncă sunt conduse de câte un inspector șef, numit de

ministrul muncii și solidarității sociale la propunerea inspectorului general de stat.

Art. 12. - Personalul Inspectiei Muncii este alcătuit din inspectori de muncă și din alte categorii de personal.

Art. 13. - Structura organizatorică a Inspectiei Muncii și a inspectoratelor teritoriale de muncă,

precum și numărul maxim al personalului acestora se stabilesc prin ordin al ministrului muncii și

solidarității sociale, pe baza și în limita numărului de posturi aprobate pentru Ministerul Muncii și

Solidarității Sociale prin hotărâre a Guvernului.

Art. 14. - (1) Salarizarea personalului încadrat la Inspectia Muncii se stabilește prin lege. Până la

adoptarea unei legi proprii salarizarea se va realiza astfel:

a) pentru Inspectia Muncii, potrivit prevederilor legale aplicabile aparatului propriu al Ministerului

Muncii și Solidarității Sociale;

b) pentru inspectoratele teritoriale de muncă, potrivit prevederilor legale aplicabile serviciilor

publice descentralizate ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(2) Echivalarea funcțiilor specifice de conducere și de execuție din Inspectia Muncii se face prin

hotărâre a Guvernului, până la adoptarea unei legi proprii privind salarizarea personalului Inspectiei

Muncii.

Art. 15. - Inspectoria Muncii prezinta anual ministrului muncii si solidaritatii sociale un raport de activitate privind modul în care si-a îndeplinit atributiile stabilite prin prezenta lege.

CAPITOLUL IV

Inspectorul de munca

Art. 16. - (1) Inspectorii de munca sunt functionari publici.

(2) Inspectorii de munca sunt independenti fata de orice schimbare guvernamentala si de orice

influenta neprevazuta din afara.

Art. 17. - (1) Încadrarea inspectorilor de munca se face prin concurs sau examen, în raport cu

pregatirea profesionala si cu aptitudinile candidatilor.

(2) Numirile în functii de conducere se fac pe baza unor criterii stabilite în Regulamentul de

organizare si functionare al Inspectoriei Muncii.

Art. 18. - Inspectorii de munca sunt obligati:

a) sa nu aiba nici un interes, direct sau indirect, de orice natura ar fi acesta, în unitatile care se afla

sub incidenta controlului lor;

b) sa nu dezvaluie secretele de fabricatie si, în general, procedurile de exploatare, de care ar putea

lua cunostinta în exercitarea functiilor lor, nici dupa momentul încetarii, indiferent de motiv, a

contractului lor individual de munca;

c) sa pastreze confidentialitatea oricarei reclamatii care semnaleaza nerespectarea prevederilor

legale în domeniul reglementat de prezenta lege si sa nu dezvaluie conducatorului persoanei juridice

si persoanei fizice sau reprezentantului acestora faptul ca inspectia a fost efectuata ca urmare a unei

reclamatii.

Art. 19. - (1) Inspectorii de munca au urmatoarele drepturi:

a) sa aiba acces liber, permanent si fara înstiintare prealabila, în sediul persoanei juridice si în orice

alt loc de munca organizat de aceasta;

b) sa solicite conducerii persoanei juridice sau persoanei fizice documentele si informatiile necesare

pentru realizarea controlului sau pentru efectuarea cercetarii accidentelor de munca;

c) sa procure dovezi, sa efectueze investigatii sau examene, sa ceara prezentarea documentatiei pe

care o considera necesara, sa realizeze masuratori sau sa preleveze mostre de substante utilizate în

procesul de productie;

d) sa impuna ca abaterile constatate în domeniu sa fie remediate pe loc sau într-un timp limitat;

- e) sa ceara, acolo unde este cazul, modificarea instalatiilor sau a proceselor tehnologice utilizate, daca acestea nu asigura securitatea lucratorilor la locul de munca;
- f) sa dispuna intreruperea sau suspendarea imediata a proceselor de munca atunci cand constata o stare de pericol iminent de accident sau de îmbolnavire profesionala pentru lucratorii care participa la procesul de productie sau pentru alte persoane;
- g) sa apeleze la organisme agreate pentru a verifica starea locurilor de munca sau a materialelor folosite;
- h) sa dispuna masuri atunci cand conducatorul persoanei juridice nu își îndeplineste obligatiile legale;
- i) sa sesizeze organele de urmarire penala cu privire la cazurile de abateri considerate infractiuni;
- j) sa intre în toate locurile în care se efectueaza lucrari ce implica riscuri pentru securitatea si sanatatea lucratorilor;
- k) sa ceara informatii, fie singuri, fie în prezenta martorilor, de la orice persoana si despre orice problema care constituie obiectul controlului;
- l) sa propuna retragerea autorizatiei de functionare din punct de vedere al securitatii în munca, daca constata ca, prin modificarea conditiilor care au stat la baza acesteia, nu se respecta prevederile legislatiei în vigoare.

(2) Masurile luate de inspectorii de munca pot fi contestate pe caile judiciare sau administrative prevazute de lege.

CAPITOLUL V

Sanctiuni

Art. 20. - Împiedicarea, în orice mod, de catre un angajator, persoana fizica sau juridica, a inspectorilor de munca sa își exercite controlul în limitele prevazute la art. 6 si 19 constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 45.000.000 lei la 90.000.000 lei.

Art. 21. - Refuzul unui angajator, persoana fizica sau juridica, de a aduce la îndeplinire masurile obligatorii, dispuse de inspectorul de munca, la termenele stabilite de acesta, în limitele si cu respectarea prevederilor art. 6 si 19, constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 30.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Art. 22. - (1) Constatarea si sanctionarea contraventiilor prevazute la art. 20 si 21 se fac de catre

inspectorii de munca.

(2) Prevederile prezentei legi referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Legii nr.

32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare*).

(3) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, un procent de 15%

din sumele încasate cu titlu de amendă constituie venituri extrabugetare care se încasează, se

administrează, se contabilizează și se utilizează de Inspectoria Muncii.

(4) Veniturile prevăzute la alin. (3) se vor folosi pentru acoperirea unei cote-parte din cheltuielile

curente de capital, precum și pentru constituirea și utilizarea, numai până la data aplicării prevederilor art. 14, a fondului de stimulare a personalului încadrat la această instituție.

Modul de

repartizare a stimulentei se stabilește prin decizie emisă de inspectorul general de stat.

*) Legea nr. 32/1968, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 148 din 14 noiembrie 1968, a fost

abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 2 din 12 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001 (aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.

180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002).

La art. 48 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 se prevede că ori de câte ori într-o lege specială sau

în alt act normativ anterior se face trimitere la Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea

contravențiilor, aceasta se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.

Art. 23. - Inspectorii de munca sunt competenți să constate și să sancționeze toate faptele care,

potrivit legii, constituie contravenții și pentru care se prevede că agentul constatator face parte din

personalul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, al direcțiilor generale de munca și solidaritate socială și al inspectoratelor teritoriale de munca.

Art. 24. - În cazul săvârșirii repetate de către angajatori a unor abateri grave de la prevederile

legislației muncii sau de la normele de securitate și sănătate în munca, Inspectoria Muncii poate cere

radierea persoanei juridice din registrul comerțului.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 25. - (1) Inspectoria Muncii preia în administrare de la Ministerul Muncii și Solidarității Sociale,

pe baza de protocol, cladirile si terenurile aferente, precum si toate celelalte bunuri necesare activitatilor specifice.

(2) Pentru dezvoltarea activitatilor proprii autoritatile publice centrale sau locale vor atribui

Inspectiei Muncii, cu prioritate, în conditiile prevazute de lege, terenuri, cladiri si spatii.

Art. 26. - (1) Sumele realizate în conditiile art. 7, care se gestioneaza în regim extrabugetar, se

pastreaza la trezoreria statului si sunt purtatoare de dobanda.

(2) Sumele prevazute la alin. (1), neutilizate pana la sfarsitul anului, se reporteaza în anul urmator,

putand fi utilizate cu aceleasi destinatii.

Art. 27. - Personalul preluat de catre Inspectoria Muncii de la Ministerul Muncii si Solidaritatii

Sociale se considera transferat în interesul serviciului.

Art. 28. - (1) Prezenta lege intra în vigoare la 90 de zile de la data publicarii ei în Monitorul Oficial

al Romaniei, Partea I.

(2) Hotararea Guvernului nr. 188/1999 privind organizarea si functionarea Ministerului Muncii si

Protectiei Sociale se modifica în mod corespunzator**).

(3) Pe data intrarii în vigoare a prezentei legi se abroga art. 181 si 182 din Codul muncii, aprobat

prin Legea nr. 10/1972, publicata în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 140 din 1 decembrie 1972,

precum si orice dispozitii contrare prevederilor prezentei legi.

**) Hotararea Guvernului nr. 188/1999 a fost abrogata prin Hotararea Guvernului nr. 4/2001

privind organizarea si functionarea Ministerului Muncii si Solidaritatii Sociale, publicata în

Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 9 din 9 ianuarie 2001.

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor în sedinta din 10 mai 1999, cu respectarea

prevederilor art. 74 alin. (1) din Constitutia Romaniei.

p. PRESEDINTEIE CAMEREI DEPUTATILOR,
PAULA IVANESCU

Aceasta lege a fost adoptata de Senat în sedinta din 10 mai 1999, cu respectarea prevederilor art. 74

alin. (1) din Constitutia Romaniei.

p. PRESEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TARACILA

Bucuresti, 16 iunie 1999.

Nr. 108.